

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1955 m.
gegužės
25
TREČIADIENIS
Nr.61(1179)

Kaina 15 kap.

Egzaminai mokyklose

Šiandien ryta, kaip ir parastai, keliais ir takais, į mokyklas renkasi moksleiviai. Dalies jų—išleidžiamųjų klasių auklėtiniai — veiduose matyti neįprastas susikaupimas. Ir kitų klasių mokiniai į juos žvelgia su pagarba.

Šiandien išleidžiamųjų klasių mokiniai laiko pirmajį egzaminą!

Dauguma jų, nors rimti, bet linksmi. Tėvynės jie neapylė! Jie sugebės duoti deramą ataskaitą savo darbo, nuveikto pér eilę mokymosi metu: gillas žinias, gerą pasiruošimą būsimam darbu gamyboje ar mokslui aukštajoje mokykloje.

Yra, tresa, visoje moksleivių masėje ir tokų veidų, kurie išreiškia susirūpinimą, neramumą, nepasitikėjimą savo jégomis. Komjungimo organizacijos, mokytojai, klasės kolektyvas privalo būti itin jautrūs tokiem moksleiviams. Aplinka turi būti sudaryta tokia, kad išskaldytų jų nepasitikėjimą savo jégomis ir baimę. Tai užtikrins geresnlus egzaminų rezultatus.

Iš antros pusės, reikia griežtai žūrėti, kad nebūtų nė mažiausiai egzaminų taikylių pažeidimų, kad nesurastų vletos nė mažiausias nesąžiningumo pasireiškimas. Mokykla išleidžia į gyvenimą būsimuosius komunizmo statytojus. Nesąžiningumas gali nekalp nesiderinai su tarybiniu žmogaus — komunizmo statytoju — darbu. Keltalapį į gyvenimą turi teisę gauti tik tie, kurie to bus pilnai užstarnavę ir savo žiniomis, ir elgesiu.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

I s a k a s

Dėl rašytojo M. A. Šolochovo apdovanojimo Lenino ordinu

Už ižymius nuopelnus grožinės literatūros srityje 50-ųjų gimimo metinių proga apdovanoti rašytoją Michailą Aleksandrovičių Šolochovą LENINO ordinu.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. Vorosilovas

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius N. P. P. e g o v a s

Maskva, Kremlis,
1955 m. gegužės 23 d.

Ivykdytas vasarinių kultūrų sėjos planas Kazachstanas

Kazachijos TSR žemės ūkio darbo žmonės geriausiais agrotechniniais terminais įvykdė vasarinių kultūrų sėjos planą. Iki gegužės 20 d. apsėta 16.096.000 hektarų — 9.879.000 hektarų daugiau, negu pernai iki to pat laiko.

Pagrindine maistine kultūra—kviečiai apsėta 8 milionais hektarų daugiau, negu pernai.

8.300.000 hektarų visų vasarinių kultūrų pasėta dirvo-

Egzaminų komisijos turi itin stropiai atlikti savo darbą, kad būtų užtikrintas egzaminų įvykdymas aukštą lygiu.

Po savaitės prie egzaminų stalų ateis ir visų kitų klasių moksleiviai. Ir jiems reikia sudaryti jaukią, neįtemptą aplinką, kad moksleiviai pa-Justų daugiau pasitikėjimo savo jégomis, drąsos ir ištvermės.

Negalima taikystytis su tokia nuomone, kad keliamieji egzaminai esą ne taip svarbūs, -kaip baigiamieji, kad čia mokiniai galima praleisti lengviau. Tokia nuomonė vedą prie to, kad mokiniai gali ateiti į baigiamuosius egzaminus blogiau pasiruoše, galvodami pagal praėjusių metų patyrimą: „Vis kaip nors praleis“. Deja, tokį nuotaiką yra tiek Zarasų miesto vidurinėse mokyklose, tiek ir visoje eilėje septynmečių mokyklų. Jos mažina moksleivių atsakomybę, neša žalą visam mokyklos darbu.

Rimtą dėmesį reikia atkreipti į egzaminus darbininkų jaunimo mokyklose. Būtina pasirūpti, kad visiems moksleiviams, laikantiesiems egzaminus, būtų sudarytos palankios sąlygos jų darbo vietėje — eilinės atostogos, o laikantiesiems baigiamuosius egzaminus — papildomasios atostogos.

Mokytojai ir moksleiviai! Užtikrinkite, kad egzaminai tapțu kurybine jūsų darbo ataskaita Tėvynėi. Jie turi parodyti, kad mūsų rajono mokyklos ruošta tvirtus ir energingus komunizmo statytojus.

Daugelis Kauno miesto įmonių vykdo garbingą užsakymą žemės ūkiui. Metalo apdirbimo gamykla „Metālas“ jau išleido apie 3 tūkstančius „Planetos“ tipo kultivatorių vienetų kukurūzų pasėliams įdirbtį. Gaminant kultivatorius dirbā geriausieji įmonės darbininkai. Iki mėnesio pabaigos gamyklos kolektyvas įsipareigojo pagaminti 6 tūkstančius kultivatorių.

Nuotraukoje: kultivatorų gamybos meistras V. Žurnas (dešinėje) ir Iteikas-surinkėjas V. Rackevičius, per pamaianą įvykdantis iki 5 išdirbtio normą, tikrina produkciją prieš išsiuntimą.

M. Ogajaus nuotr.

(ELTA).

Krymo artistų gastorolės

KAUNAS, gegužės 21 d. (ELTA). Cia atvyko gastoroliai Krymo Valstybinės filharmonijos operės artistai. Vakar buvo parodyta Strelnikovo

operė „Baudžiauninkė“. Per savaitę Krymo artistai parodys kauniečiams Chadižibekovo operetę „Aršin Mal-Alan“, Kalmano „Silva“ ir kt.

Argi tokia parama reikalinga kolūkiui?

Pirmosios pavasario dienomis į „Tarybų Lietuvos“ kolūkį buvo pasiūsti keturi traktoriai. Apsidžiaugė kolūkiečiai. Pavasaris šįmet pavyavo, kolūkio traukiamoji jėga silpna, o štai pagalba: traktoriai padės nugalėti sunukmus. Bet greitai teko kolūkiečiams nusivilti. Varydamas pirmąją vagą, traktorius „U-2“ išėjo iš rikiutės ir iki šiai dienai teberemontuojamas. Dažnai genda traktorių Čižiko vairuojamas „NATI“, o „Belorusj“ visai nedirba, nes, anot traktorininko Miškinio, drėgnos dirvos.

Tik vienas traktorininko Krasnovas valruojamas „DT-54“ traktorius dar šliaip taip dirba. Aišku, čia nėra jokios kalbos apie traktorių darbą nakties metu, nes ir dieną traktoriai nedirba. Per visą pavasario sėjos laikotarpį 4 traktoriai suarė kolūkyje 51 ha, sukultivavo 100 ha dirvos, o pasėjo vos 3 ha.

Dėl silpnos kontrolės išgališta traktorininkai pervaži-

MTS, o taip pat ir III traktorinės brigados brigadininko pusės traktorininkai pradėjo pažeidinėti darbo drausmę, girtuokliauti. Traktorininkas Čižikas ir kiti uždarbiaujančių kolūkiečių pasodybinius sklypus. Būdamas neblaivus traktorininkas Čižikas, dirbdamas su traktoriumi kolūkio sąskaitininkės M. Šileikytės pasodybiniame sklype, sugadino kultivatorių. Dvi dienos, per kurias daug buvo galima nuveikti, praėjo veltui jų betaisant.

Traktorininkai nekovoja už darbo kokybę. Štai, ardamis III laukininkystės brigadoje, traktorininkai Čižikas ir Miškinis kelis ha žemės suarė nekokybiskai. Bet nei MTS agronomas kolūkyje dr. Tarvydas, nei brigadininkas dr. Vaškevičius nepareikalavo iš traktorininkų sąžininių atlikti savo darbą, nedaugti nuostolių kolūkiui.

Daug brangaus laiko su-

nėdam iš vieno lauko į kitą. Čia kalti ir laukininkystės brigadų brigadininkai, kurie iš anksto nenumato tinkamo dirbtui traktoriumi sklypo ir nenurodo jo traktorininkams. Tik dėl kolūkio vadovų apsiliepimo traktorius „Belorusj“ stovi be darbo. Juk kolūkyje yra nemaža dirvų, kuris traktorius galėtų sekmingai dirbt. Aišku, jeigu būtų rūpinamas tuo, kad technika būtų pilnai panaudojama, šis traktorius jau galėtų labai daug padaryti. Deja, tokio rūpinimosi iki šiol nėra. Ir traktorininkai, ir brigadininkai dr. Vaškevičius ramai žiūri į tai, kad traktoriai stovinėja, kad jie nesuteikia kolūkui jokios paramos.

MTS traktorininkams reikėtų rimtai susimąstyti. Kolūkis iš jų laukia, ne tokios paramos, gi jie savo nesąžiningu darbu daro žalą būsimam derliui.

G. Kazlauskaitė

Numerijos

1. Tarybų Lietuvoje — 1 pusl.
2. G. KAZLAUSKAITĖ. Argi tokia parama reikalinga kolūkiui? — 1 pusl.
3. V. ŠAKALYS. Sustiprinti ryšius su jaunimu — 2 pusl.
4. M. KARELINA. Visutinė Ivanovo-Voznesensko darbininkų streikas — 2 pusl.
5. Lygiuotis į lenktyniavimo pirmūnus — 3 pusl.
6. D. RODA. Liaudies rasytojas — 4 pusl.
7. Sportas — 4 pusl.

Komjaunimo gyvenimas

Sustiprinti ryšius su jaunimu

Iš komjaunimo rajono komiteto Stasė Šablinskaitė, J. Žemaitės vardo kolūkio komjaunimo organizacijos sekretorius, gržo nepatenkinta. Tai pastebėjo ją pasitikusi draugė M. Leonova—sekretoriaus pavaduotoja.

—Na, ką sakė komitete?

Barė?

—Kam dar klausti! Kada gimus paglostė?

—Reikėjo pažadėti pagerinti darbą, būtų ne taip barė.

—Tai aš jau pažadų ne pagailėjau. Aš šią žinau. Nebe pirmą kartą atskaitinėju.

Be reikalo Leonova duoda draugei patarimą. Ji ir pati moka lengva širdimi duoti labai gražius pažadus. Tiki gailia, kad duodamo žodžio niekad nepalydi darbais.

Kolūkio komjaunimo organizacija didelė — joje 18 narių. Dauguma jų netarpiškai dirba laukininkystės brigadose. Komjaunuolai Jonas Puodžiukas, Potapijus Millukinas, Petras Apuokas — tai vieni geriausių kolūkio artinėjų. Štomet arklias jie suarė jau kelas dešimtis hektarų dirvų. Neabejotinai jie savo pastlaukojamu darbu patraukė paskui save ir eilę kolūklių.

Jeigu komjaunimo organizacija nukreiptų visų VLKJS narių Jėgas į kovą už tūkinį darbų įvykdymą, atsištottu prlešakyje viso kolūkio jaunimo, tai ji taptų rimta jėga kovoje už kolūkio atsilikimo likvidavimą, už spartų visų gamybos šakų išvystymą. Deja, ne visi VLKJS nariai dirba sažininkai. Kuo, pavyzdžiu, pateisniamas tas faktas, kad komjaunuolės E. Titova, R. Ragauskaitė štmet išdirbo vos 5–10 darbadienių, o VLKJS narių Rusmanovas ir Podpiešnikova visai nusišalino nuo darbo kolūkyje? Tai rezultatas to, kad komjaunimo organizacijos sekretorius S.

Šablinskaitė, jos pavaduotojas M. Leonova visiškai apleido vadovavimą komjaunimo organizacijai, nusišalino nuo politinio komjaunuolių ir jaunimo auklėjimo darbo, socialistinio lenktyniavimo vystymo jaunimo tarpe. Štai, pavyzdžiu, 4 komjaunuolai — brigadų kovos lapelių redaktoriai, bet iki šiol nė vienoje brigadoje kovos lapeliai dar neleidžiami. Apie komjaunimo organizacijos darbą kalba ir tas faktas, kad net ḡ komjaunimo susirinkimai labai retai šaukiami. Štomet įvyko tik du komjaunimo susirinkimai.

S. Šablinskaitė ir M. Leonova atitrūko nuo kolūkio jaunimo, užsidarė tarp keturių Pavidinės apylinkės Tarybos ir klubo-skaityklos siejimų. Jos beveik nesilanko laukininkystės brigadose, nesidomi jaunimo darbu, jo poreikiai. O į fermas jos nė pro duris nepažvelgia. Tad netenka stebėtis, kad iki šiol į kolūkio gyvulininkystės fermas nepasiūstas dirbtai nė vienos komjaunuolis.

Atitrūkimas nuo jaunimo atsiliaupia ir į komjaunimo eilių augimą per dvejus metus į VLKJS eiles priimtas tik vlenas narys.

—Niekas nepareiškia noro ištoti į komjaunimą, —skundžiasi Šablinskaitė ir Leonova. O argi daroma kas nors jaunimo sąmoningumui kelti, ar vystomas kultūrinis ir masinis darbas jaunimo tarpe? Laikas J. Žemaitės vardo kolūkio komjaunimo organizacijos vadovėms atsisakyti gražių, bet tuščių pažadų ir ryžtingai imtis komjaunuolių joms patikėto darbo. Ir Šablinskaitė, ir Leonova patyrimo ir žinių vadovauti jaunimui turi. Reikia tikėtis, kad komjaunuoliškas principialumas, jaunatviškas pasiryžimas dirbtai nugalės apsileidimą ir jų tariamus sunkumus.

V. Šakalys

Pirmosios Rusijos revoliucijos 50-osioms metinėms

Visuotinis Ivanovo-Voznesensko darbininkų streikas

Gegužės 25 dieną sukanka penkiasdešimt metų nuo tos dienos, kai 1905 metais prasidėjo žymus Ivanovo Voznesensko darbininkų streikas, kuriam vadovavo bolševikai. Ivanovas-Voznesenskas buvo stambiu Rusijos medvilnės pramonės centru. 1905 metais čia buvo 52 fabrikinės-gamyklės žmonės, kuriose buvo priskaitoma 50 tūkstančių darbininkų. Ziauri darbininkų ir darbininkų eksplatacija Ivanovo-Voznesensko tekstilės fabrikuose atnešdavo kapitalistams didžiulių pelnus. Tuo pat metu darbininkai kentė didelį skurdą, dirbo po 11,5 valandos.

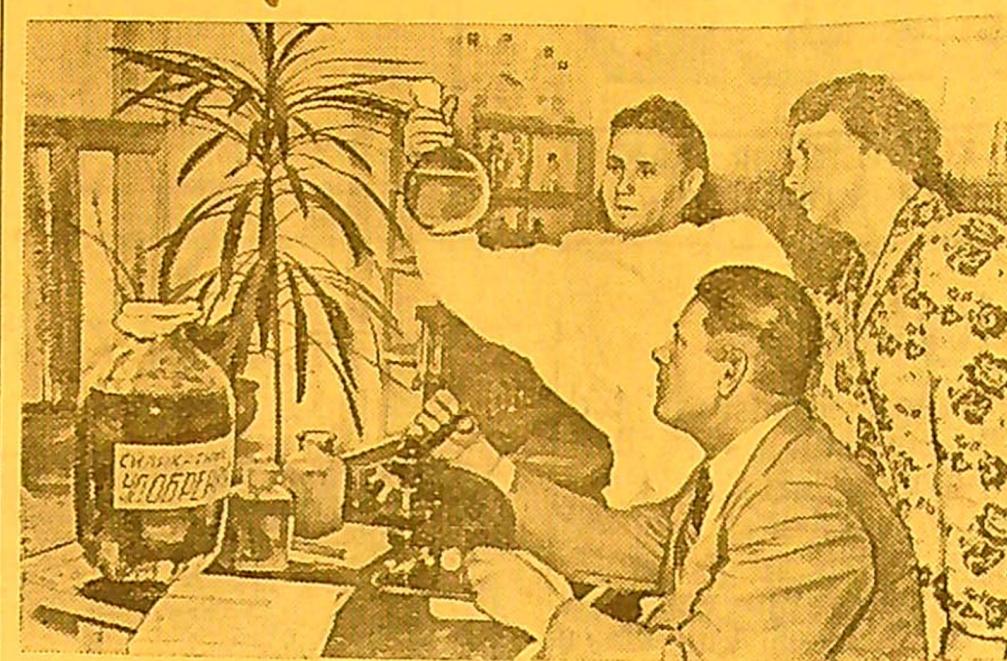
Prieš įvykstant visuotiniams Ivanovo-Voznesensko darbininkų streikui įvyko nelegali Štaičių komiteto Ivanovo-Voznesensko bolševikų grupės konferencija, kurioje dalyvavo 50 darbininkų—žmonių ir fabrikų atstovų. Konferencija priėmė nutarimą gegužės 12(25)

d. pradeti visuotinį streiką. Cia buvo paruošti bendri nuo visų fabrikų ir žmonių reikalavimai, kuriuos darbininkai iškėlė jau pirmąją streiko dieną. Bendruose reikalavimuose vyravo ekonominiai reikalavimai: darbo atlyginimo pakėlimas, aštuonių valandų darbo dienos nustatymas, lengvatos gimdyvėmis ir maitinanciomis motinomis, pabaudų bei kratų panaikinimas ir t.t.

Be to, darbininkai reikalavo išmokėti darbo užmokesčių streiko laikotarpi, o taip pat streikuojančių neliečiamybės. Greta ekonominių reikalavimų buvo ir politiniai: politinių laisvių suteikimai, Steigiamojo susirinkimo sušaukimas.

Gegužės 12 d. sustojo keturi fabrikai, iki vakaro prie jų prisiėjo likusieji, o taip pat geležinkelio depas, spaustuvės. Iki gegužės 13 dienos ryto streikas tapo visuotiniu.

Artelės pirmininkas—centrinė kolūkinės gamybos figūra

Socialistinio Darbo Didvyris agronomas E. A. Jakovlevas aštuoniolika metų vadovauja Odesos srityje Ananjevo rajono „Raudonojo Spalio“ kolūkui. Jam vadovaujant kolūkiečiai išauGINA gausius grūdinių kultūrų derlius. Metai iš metų surenka po 25–30 centnerių žeminių kviečių iš hektaro. Po TSKP CK sau-

šio Plenumo kolūkio darbo žmonės nutarė kukurūzų padėti plotus išplėsti ligi tūkstanties hektarų. Didesnė pūdymų dalis užimta šia labai derlinga kultūra. Toks kukurūzų pasėlių išplėtimas įgalins užraugti po dešimt tonų silos kiekvienu karvei ir aprūpinti pašarais kolūkiečių asmeninius gyvullus.

TSKP CK sausio Plenumo numatytais pasiekti 1960 metų grūdų gamybos, karvių pieningumo padidinimo ir kiaulių atpenėjimo rodiklius artelė planuoja pasiekti jau šiais metais.

Kolūkis plačiai demonstravo savo pasiekimus 1954 metų Visasajunginėje žemės

ūkio parodoje ir buvo apdovanotas pirmojo laipsnio diplomu.

Kolūkio pirmininkas E. A. Jakovlevas — kelių brošiūrų, skirtų priešakiniam kviečių ir kukurūzų auginimo būdui, autorius, aktyvus mičiurininiu agrobiologijos mokslo propaguotojas. Jis palaiko tarpinius ryšius su esama kaimynystėje Žerebkovkos bandymų stotimi.

Stoties moksliniai darbuotojai plačiai išbando gamyboje naujų rūsių silikatinų bakterinių trąšų, kurių įterpiamas į dirvą nedidelėmis dozėmis kartu su sėkla padidina grūdų derlius 2–3 centnečiais iš hektarų.

Nuotraukoje: kolūkio pirmininkas E. A. Jakovlevas, Žerebkovkos bandymų stoties technikas N. N. Boiko ir Ananjevo MTS agronomas „Raudonojo Spalio“ kolūkyje N. A. Nikolanas apsvarsto klausimus, surištus su silikatinų bakterinių trąšų taikymu.

A. Fatejevo nuotr. (TASS).

Trumpa

Ekskursiją į Antalieptės statybų padarė Drobų septynmetės mokyklos mokiniai. Jie taip pat aplankė Antalieptės vaikų namus, briгадininkų ir fermų vedėjų mokyklą.

P. Kirša

ŠEFU PARAMA KOLŪKIAMS

Praėjus sekmadienį miesto įstaigų, organizacijų bei įmonių kolektyvai, šefuojantieji kolūkius, surengė kukurūzų sodinimo talkas.

1,5 ha kukurūzų šefuojamame „Bolševiko“ kolūkyje padodino bedromis jėgomis rajoninės spaustuvės, Valstybinių bei žemės ūkio banko ir taupomosios kasos darbuotojai.

Sėjinių padirbėjo rajono finansų skyriaus darbuotojai E. Kostygova, S. Kasperavičiūtė, C. Filipavičius ir kiti šefuojamame Čapajevo vardo kolūkyje. Finansų skyriaus darbuotojai kartu su moksleiviais apsodino kukurūzais 3 ha plotą.

M. Melnikaitės vardo viendinė mokykla šefuojamame „Raudonojo Spalio“ kolūkyje įsipareigojo savo jėgomis paruošti dirvą ir apsodinti kukurūzais 4 ha. Sekmadienį mokyklos komjaunimo organizacija ir X klasių mokiniai gerai paruoštoje dirvoje pradėjo sėjā. Per dieną jie apsodino kukurūzais 2 ha. Gerai dirbo moksleiviai R. Zalūba, P. Novatorovas ir kt.

Sekmadienines talkas kukurūzams sodinti surengė rajoninio pramkombinato, daugverslinės artelės „Aušra“, sviesto gamybos įmonės ir kitų įstaigų bei organizacijų darbuotojai.

Pirmaujančioje brigadoje

Sparčiais tempais vyksta sėja Ždanovo vardo kolūkio IV laukininkystės brigadoje (brigadininkas J. Lamanauskas). Iš reikiamų apsėti grūdinėmis ir ankstinėmis kultūromis 111 ha brigadoje jau pasėta 73 ha. Sėjoje pirmauja kolūkiečiai A. Juktičius, V. Norkūnas, I. Avdejevas, J. Čižikas ir G. Glušakovas, kurie kasdien žymiai viršija išdirbio normas.

V. Guogienė

ną iš Tarybos deputatų buvo įkurta ginkluota darbininkų milicija, kurios tikslas buvo saugoti mieste tvarką nuo juodosios šimtinės ir padaužy, o taip pat kovai su streiklaužiais.

Ivanovo-Voznesensko darbininkų streikas buvo visuotinis ir atkaklus. Atsakydamas fabrikantų atsisakymą vesti derybas su darbininkų atstovais ir peržiūrėti streikininkų reikalavimus įgaliotinių Tarybų pagimdytų liaudies masyui revoliucionės veiklos pirmosios Rusijos revoliucijos laikotarpiu.

Įgaliotinių Taryba posėdžiavo kasdien. Ji svarstė darbininkų reikalavimus, streikui vadovavimo klausimus. Su jos nutarimais buvo supažindinama bendruose streikininkus, kurie buvo susirinkę prie Talkos upės. Buvo užmušta ir sužeista keli šimtai darbininkų. Beveik dvi savaitės siautėjo kazokai ir policija. Mieste buvo apsiausties stovis.

Kruvinas susidorojimas neįšgaudino darbininkų. Jie tė-

sé streiką. Streikininkai nesutiko pradeti darbo esant pirmynkštėms sąlygomis. Fabrikantams atsisakius vesti derybas su streikininkais, birželio 23 d. miesto centre darbininkai suorganizavo masinę demonstraciją. Ji vyko su lozungsais: „Šalin patvaldytę!“, „Šalin kapitalistus!“

Galutinai išsekus materialinėms lėšoms, įgaliotinių Taryba priėmė nutarimą liepos 1 d. nutraukti streiką. Pirmeji pradėjo Prochorovo manufaktūros darbininkai, kurios administracija pilnintai patenkino darbininkų reikalavimus. Liepos 23 d. fabrikų ir gamykų dauguma pradėjo darbą.

Visuotinis streikas, kuris vyko bolševikų vadovaujamas, parodė glaudų partijos ryšį su proletariatu. Streikas užgrūdino darbininkus, davę jems politinių ir revoliucioninių išsilaikymą. Jis parodė, kad susivieniję ir susiorganizavę darbininkai sudaro galinę jėgą, kuri pajęgi kovoti prieš patvaldytę ir kapitalistus. M. Karelina

Lygiuotis i lenktyniavimo pirmūnus!

„Naujo gyvenimo“ kolūkio kolūkiečiai sėkminges vykdo savo socialistinius įsipareigojimus

NUOTRAUKOJE: geriausieji V laukininkystės brigados žmonės (iš dešinės į kairę) kolūkietė Stanislava Vasilevskaja, kolūkietis Andriejus Prokoſjevas, V laukininkystės brigados brigadininkas Stanislavas Muravskis, kolūkietė Vladislava Valutė, kukurūzų auginimo grandies grandininkas Jonas Mačiulskis ir kolūkietis Stanislavas Sokolovskis.

M. Deičo nuotr.

Geras darbo organizavimas ir drausmė nulemia reikalo sėkmę

Pavasario sėjal mūsų žemės ūkio artelės nariai pradėjo ruoštis iš anksto. Pavasarį sutikome gerai atremontave visą žemės ūkio inventorių, pakinktus, paruošę ir patikrinę sėklas. Prieš prasidinant pavasario laukų darbams artelės valdyba peržiūrėjo ir papildė laukininkystės brigadų sąstatą, sudarė darbų tvarką pavasario laukų darbų laikotarpiui, bendras susirinkimas patvirtino darbadienių minimumą pavasario sėjos metu vyrams ir moterims. Traukiamojį jėga, pakinkta buvo priskirti ir perduoti pagal aktus laukininkystės brigadų brigadininkams, o brigadininkai savo ruožtu priskyrė juos atskiriems kolūkiečiams.

Pavasaris šiemet velyvas, dirva ilgal nedžiuvo. Mes nelaukėme, kol dirva išdžius visur, o pradėjome atrankinį arimą ir kultivavimą. Kolūkio traukiamojį jėga ir MTS technika dirbo pilnu apkrovimu.

Pagal planą kolūkis turi šį pavasarij užsėti grūdines ir ankstines kultūras 275 ha plote ir suarti 90 ha dirvos. Gegužės 20 dieną kolūkis užbaigė pavasario arimą, o grūdinių kultūrų sėjos planas iki šios dienos įvykdė 74 proc., tame tarpe kukurūzų sėjos planas 22,8 proc.

Vykdomas pavasario sėjal didelę pagalbą suteikė kolūkui drg. Zaduškos vadovaujama MTS traktorinė brigada. Traktorininkai suarė 68 ha, užsėjo 23 ha ir sukultivavo apie 300 ha dirvos. Tai įgaliuno mus žymiai sutrumpinti sėjos terminus, gerai įdirbtai laukus.

Griežta darbų tvarka ir teisings darbo jėgos paskirstymas atitinkamuose baruose užtikrino, kad kolūkiečiai išeidavo į darbą 7-8 valandą ryto ir pilnai išnaudodavo visą darbo dieną.

Pavasario laukų darbų metu pegerinome darbo arklių

šerimą, užtikrinome gerą jų priežiūrą, silpnus arklius popietų pertraukos artojai keisdavo kitaip. Iš viso vykdant pavasario sėjal kasdien buvo užimta po 55-60 arklių.

Kolūkio agronomas drg. Žilys griežta sekė dirvos įdirbimo kokybę, trėsimą, sėjos normas.

Apie gerą darbo drausmę vykdant pavasario sėjal byloja tas faktas, kad laukų darbų metu brigadose beveik nebuvo nė vieno atsitikimo, kad kolūkiečiai neišėlė į darbą arba pavėluotu be patiesinamų priežasčių. Visi kolūkiečiai, įdirbantieji prie sėjos, į darbą žiūrėjo sąžiningai ir rimtai. Tokie kolūkiečiai, kaip Jonas Mačiulskis, Petras Mačiukėnas, Juris Dudelis – ardami, Alfredas Dargelis, Stanislava Vasilevskaja – kultivuodami, ir daugelis kitų sistemingai viršydaudienės išdirbio normas.

Žinoma, negalime įsakyti, kad pas mus viskas vyksta sklandžiai, kad nėra trūkumų. Pas mus dar yra trūkumų, ypatingai organizuojant darbą. Pavyzdžiui, Užukaimio septynmetės mokyklos 60 mokiniai atvyko į III laukininkystės brigadą suteiktai pagalbą sėjant kukurūzus, tačiau brigadininkas drg. Rogninskasis neparuošė dirvos, neaprūpino žmonių reikiamu inventoriumi, nors jam buvo duoti atitinkami nurodymai, pats į darbą atėjo girtas ir negalėjo vadovauti kukurūzų sėjai. To išdavoje šis darbas buvo sužlugdytas. Prieš tokius reiskinius kovojaime ir išrausime juos su šaknimis.

Kolūkiečių darbo organizavimo ir drausmės pagerinimas laidoja, kad mūsų žemės ūkio artelė šiemet sėkmingesai susidoros su keliamaisiais ūkiniais-politiniais uždaviniais.

V. Skurka
kolūkio pirmininkas

Nesustosime ties tuo, kas pasiekta

Socialistiniame lenktyniavime už pavyzdingą pavasario sėjos atlikimą mūsų brigada užėmė pirmą vletą. Mes baigiamo ankstyvuju grūdinių kultūrų sėjal, sodiname kukurūzus, bulves. Nelengvamams buvo to pasiekti.

Sėkmingesai įvykdyl sėjal daug padėjo mums tai, kad beveik visas vasarinėms kultūroms skirtas plotas buvo suartas iš rudens. Pavasarį mums liko suartis vos 4-5 ha. Pavasarį, sniegul ištirpus, pradėjome atrankinį arimą ir ankstyvuju kultūrų sėjal. Laukuose kiekvieną dieną dirbo po 10-12 arklių. Tiesa, iš pradžių arkliai buvo silpni ir daug išdirbtai jais buvo sunku. Todėl nutarėme sunkiuose darbuose keisti arklius. Tai jau žymiai padidino darbo našumą.

Pavyzdingai dirbo vykdant pavasario laukų darbus valdybos narys Ambrožijus Mačiulskis, Jonas Mačiulskis, Andriejus Prokoſjevas. Vežant grūdus į sėjimo vietą gerai dirbo jauna kolūkietė Stanislava Vasilevskaja, o voluojančios pasėlius – jos sesuo Bronislava Vasilevskaja. Negalima neatžymėti taip pat ir senųjų brigados narių – sėjėjų Stanislavo Sakalauską ir Antaną Pupelių.

Laukų darbų metu griežtai sekėme, kad dirva būtų tinkamai įdirbama, išsėjama nuostatyta sėklų norma. Visos sėklas buvo gerai išvalytos ir išbeicuotos. Visi vasarinės kultūrų pasėliai buvo patrėsti mineralinėmis trąšomis skaičiuojant po 120 kg zuperio į hektarą. Taip pat papildomai patrėšėme žiemenkinius ir dobilus.

Dabar visos mūsų jėgos nukreiptos į greitesnį kukurūzų sėjos užbaigimą. Nesustosime ties tuo, kas pasiekta. Mūsų brigados nariai dėl visas jėgas, kad šiai metais išaugintų gerą derlių.

Žilys S. Muravskis
V brigados brigadininkas

Socialistinio lenktyniavimo rezultate

Įtemptas šių metų pavasarį. Jis reikalauja iš kolūkiečių dėti visas jėgas atlikti sėkmingesai pavasario sėjal. Dar balandžio mėnesį partinė organizacijos iniciatyva laukininkystės brigadose buvo pravesti kolūkiečių susirinkimai. Juose kolūkiečiai apsvarstė galimumus pavasario sėjal sparčiau įvykdyl, prisimė konkretius socialistinius įsipareigojimus.

Kad užtikrintų socialistinio lenktyniavimo veiksmingumą ir platų jo vlešumą, partinė organizacija įmėsi eilės prieoniu. Pirmiausia atitinkamai paskirstėme brigadoms komunistų ir 13 žmonių agitkollektivo jėgas; aktyvai davėme užduotį plačiai įvydysti politinių-masinių darbų masėse. Politinių-masinių darbų perkéléme betarpiskai į laukininkystės brigadas. Brigadose įsteigėme brigadinius centrus, kuriuose įrengėme rodiklių lentas, leidžiame kovos lapelius. Kovos lapeliuose rašome ne vien apie šios brigados darbą, o ir parodome lenktyniavjančios su ja brigados pavasario sėjos darbų eigą, iškeliamame pirmaujančius brigados žmones, perduodame jų patyrimą. Pažymėtinai padirbėjo V laukininkystės brigados agitatorai drg. drg. F. Voronovas, A. Garšanova, L. Muravskis, A. Chudaba. Jie, tamprai siedami ugningo agitatoriaus žodži su asmeninio darbo pavyzdžiu, pakelė brigados narių aktyvumą.

Svarbū valdmenį, užtikrinant platų socialistinio lenktyniavimo viešumą, atliko kasdien užpildoma kolūkio rodiklių lenta, kurioje nurodoma atliekamų sėjos darbų eiga laukininkystės brigadose, 3 kartus į mėnesį išleidžiamas kolūkio sieninis laikraštis.

Geriausiai pasižymėjusius sėjoje kolūkiečius drg. drg. A. Mačiulskį, S. Bragdonavičiūnę, St. ir Br. Vasilevskas ir eilę kitų įrašėme į kolūkio Garbės lentą.

Nors kolūkiečių lenktyniavimas laukininkystės brigadose vis labiau plečiasi, bet partinė organizacija dar nesugebėjo pasiekti, kad jis išsvystytų visame kolūkyje. I ir III laukininkystės brigadose lenktyniavimas nevyko. Todėl ir su sėja čia blogiau. Užbaigtai sėjal ir šios brigados turėjo visas galimybes: beveik vienodos dirvos, darbo ir traukiamoji jėga. Trūkumo priežastis ta, kad pastarųjų brigadų aktyvas dar nepakanmai dirbo.

Kolūkio partinė organizacija nepagailės jėgų tam, kad socialistinis lenktyniavimas taptų masiniu, kad uždavinys, – grūdinių kultūrų, kukurūzų sėjal užbaigtų per artimiausias 3-5 dienas, o taip pat laiku atlikti ir kitus laukų darbus, – būtų sėkmingesai įvydystas.

B. Romelis
partinės organizacijos sekretorius

Išauginsime gausų kukurūzų derlių

Kolūkio valdyba patikėjo man didelį, garbingą ir atsakingą darbą – vadovauti kukurūzų auginimo grandžiai.

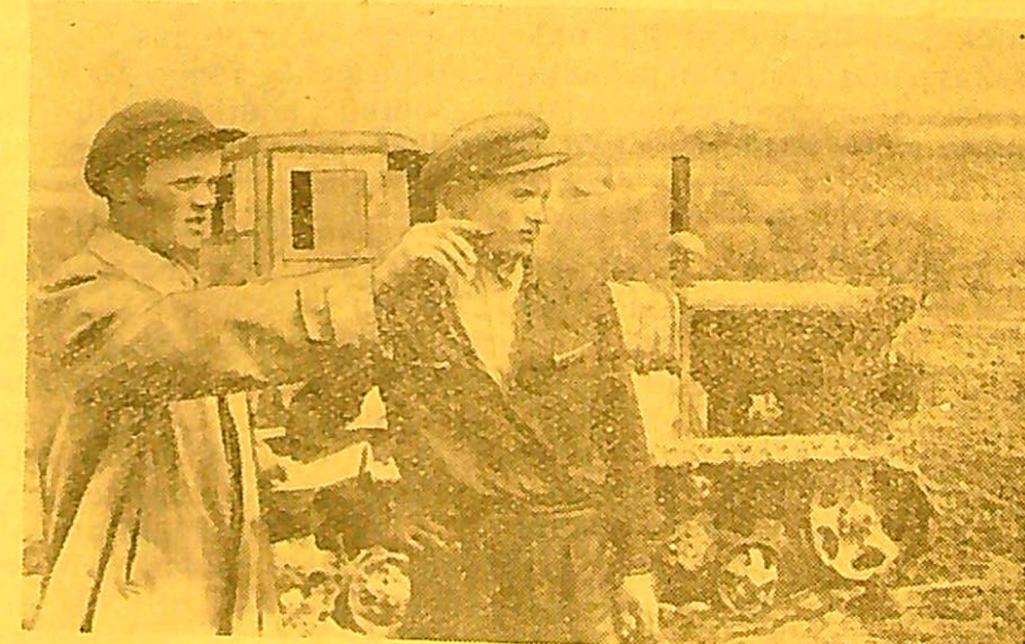
Mano grandyje yra 5 žmonės. Jau užsėjome kukurūzais 4 hektarus. Sklypus kukurūzams parinkome daugiausia tokius, kur pernai buvo auginamos bulvės. Patrėšėme juos mineralinėmis trąšomis. Kukurūzus sėjome vien kvadratinu-lizdinu būdu. Gerai įdirbus sklypus suženklinome dviem kryptimis. Linijų susikirtimo vietoje du žmonės basliukais darė 7-8 cm gylio duobutes. Sėjėjai dėjo į kiekvieną duobutę po 3-4 grūdus, paskui užpildavo juos

žeme. Pasėjus lauką privola-vo mediniu volu. Tarpas tarp lizdų – 70x70 cm.

Kukurūzų pasėlius pavyzdingai prižiūrėsime. Laiku išretinsime daigus, atliksimės rėvėjimą, kaupimą, papildomą strelčimą.

Sutinkamai su kolūkio gamybiniu planu turime išaužinti iš kiekvieno hektaro po 20 centukų burbuolių ir po 450 centukų žaliasios masės. Mūsų grandis įsipareigojo žymiai viršyti šiuos skaičius. Savo žodži ištesėsime.

J. Mačiulskis
kukurūzų auginimo grandies grandininkas

Didelę pagalbą kolūkui teikia MTS traktorininkai.
NUOTRAUKOJE: kolūkio agronomas drg. Žilys aiškina užduotį traktorininkui V. Petrauskui.

M. Deičo nuotr.

Liaudies rašytojas

(M. A. Šolochovo 50 metų gimimo sukakties proga)

Gegužės 24 d. sukako 50 metų, kai gimė Michailas Aleksandrovičius Šolochovas, ižymus tarybinis rašytojas, akademikas, TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatas.

M. Šolochovas gimė 1905 m. gegužės 24 d. Kružilino vienkiemyje, Viešenskos stancoje, Doneco apygardoje (dabar Kamensko sritis).

Rašytojo motina buvo valstiečio baudžiauninko duktė, o tėvas — nekiušingas ateivis iš Riazanės gubernijos. Pirmojo pasaulinio karo metais (1914—1918) būsimasis rašytojas mokėsi Krasnodar ir kitose gimnazijose. Dar mokyklos suole jaunasis Šolochovas su dideliu susidomėjimu skaitė rašytojuklasių knygas; iš dėstomų dalykų jam labiausiai patiko istorija ir literatūra.

M. Šolochovas pergyveno audringą jaunystę. Savo autobiografijoje jis rašo: „Nuo 1920 m. tarnavau ir basčiausi po Dono kraštą. Ilgai buvau maisto paruošų tarnautoju. Vaikiai plėškų bandas, slautusias iki 1922 m. Dono kraštę, ir bandos mus vaikė...

Rašau nuo 1923 m., nuo to pat laiko bendradarbiauju komjaunimo laikraščiuose bei žurnaluose. Pirmaja knyga išleidau 1925 m.“

Pirmojoje savo knygoje, pavadinote „Dono apsakymai“, M. Šolochovas rašė apie kazokų gyvenimą, apie darbo valstiečių kovas prieš buožes už Tarybų valdžią. Talentinges rašytojas greit augo kūrybiškai, atkreipdamas į save didelį skaitoju dėmesį.

I pirmastas tarybinių rašytojų eiles M. Šolochovas iškilo, sukurdamas ižymius kūrinius — „Tykųjį Doną“ ir „Pakeltąjį velėną“. Šiuose kūriniuose rašytojas nuoširdžiai pavaizdavo gyvenimą ir kovas varginguji artoj, kurį tarpe jis augo ir brendo kaip žmogus ir rašytojas. Plačiai liaudyme pa-skrido M. Šolochovo romanai

„Pakeltoji velėna“ ir „Tykūsis Donas“.

Romane „Tykūsis Donas“, parašytame 1928—1940 metais (viso 4 knygos), M. Šolochovas talentingai pavaizdavo kazokinės darbo valstiečių gyvenimą, jos kovas prieš buožes ir jų pakalikus už socialistinės revoliucijos pergalę. Didžiai pamokantis

Valzduodamas kitus kaimo komunistus, M. Šolochovas drasai parodo ir jų trūkumus,

tačiau skaitytojas visų pirma

jaučia jų atsidavimą liaudžiai, jų kilnias mintis ir

jausmus.

Didžiojo Tévynės karo metais M. Šolochovas, kaip ir daugelis kitų tarybinių rašytojų, išsijungia į karo korespondentų eiles. Didelį vaidmenį suvaidino M. Šolochovo parašytas kovingas patriotinis kūrinys „Neapykantos mokslas“, kuriamė jis pasakoja apie hitlerinių barbarų pasityciojimą iš tarybinių beilaisvių, apie tarybinių žmonių neapykantą fašistiniams žvērimis. Kilnūs Tarybinės Armijos žygiai pavaizduoti M. Šolochovo knygoje „Jie kovėsi už tévynę“.

Kalbant apie Šolochovo gyvenimą ir kūrybinę veiklą, negaliama nepaminėti šio ižymaus rašytojo ryšio su tarybine lietuvių literatūra, jo poveikio tarybiniams lietuvių rašytojams. Visa eilė mūsų respublikos rašytoju, jų tarpe P. Cvirka, A. Gudaitis-Guzevičius ir kiti, dar buržuažiai viešpataujant Lietuvos, domėjosi M. Šolochovo kūryba. Daugellui jaunosios kartos rašytojų M. Šolochovo kūrinių tapo kūrybinių darbo pavyzdžiu.

Greta ižymiajų rusų literatūros klasikų mūsų knygų lentynas puošia ir M. Šolochovo raštų lietuviški tomų. Šios knygos pasakoja mūsų skaitytojui apie tarybinių žmonių žygdarbius kuriant socializmą, kovojančius su liaudies priešais, stiprinant didžiąją tarybinių tautų draugystę.

Užimtų su ketvirtiu suarsiu, ne kiti.

Gėda visai darbininkų klasei". Davidovas šventai vykdo savo pažadus, duotus partijai ir liaudžiai. Nors jam pirmą kartą teko paminti į rankas žagré, bet pasiaukojamas darbas viską nugali —

jis suaria daugiau, negu iugu

dė ūkyje valstiečiai.

Valzduodamas kitus kaimo komunistus, M. Šolochovas drasai parodo ir jų trūkumus,

tačiau skaitytojas visų pirma

jaučia jų atsidavimą liaudžiai, jų kilnias mintis ir

jausmus.

Didžiojo Tévynės karo metais M. Šolochovas, kaip ir daugelis kitų tarybinių rašytojų, išsijungia į karo korespondentų eiles. Didelį vaidmenį suvaidino M. Šolochovo parašytas kovingas patriotinis kūrinys „Neapykantos mokslas“, kuriamė jis pasakoja apie hitlerinių barbarų pasityciojimą iš tarybinių beilaisvių, apie tarybinių žmonių neapykantą fašistiniams žvērimis. Kilnūs Tarybinės Armijos žygiai pavaizduoti M. Šolochovo knygoje „Jie kovėsi už tévynę“.

Kalbant apie Šolochovo gyvenimą ir kūrybinę veiklą, negaliama nepaminėti šio ižymaus rašytojo ryšio su tarybine lietuvių literatūra, jo poveikio tarybiniams lietuvių rašytojams. Visa eilė mūsų respublikos rašytoju, jų tarpe P. Cvirka, A. Gudaitis-Guzevičius ir kiti, dar buržuažiai viešpataujant Lietuvos, domėjosi M. Šolochovo kūryba. Daugellui jaunosios kartos rašytojų M. Šolochovo kūrinių tapo kūrybinių darbo pavyzdžiu.

Greta ižymiajų rusų literatūros klasikų mūsų knygų lentynas puošia ir M. Šolochovo raštų lietuviški tomų. Šios knygos pasakoja mūsų skaitytojui apie tarybinių žmonių žygdarbius kuriant socializmą, kovojančius su liaudies priešais, stiprinant didžiąją tarybinių tautų draugystę.

A. Roda

Kolūkio soduose ir inspektuose

Praėjusiais metais „Lenino atminties“ kolūkis iš 4 hektarų vaisinio sodo gavo 132 tūkstančius rublių pajamų iš inspekty ūkio — 44 tūkstančius rublių.

Šie laimėjimai skatinėliai skirtilt daugiau dėmesio sodininkystei ir daržininkystei. Jie nutarė šias ūkio šakas padaryti aukštai pajamgomis. Ši pavasarį, vadovaujant prityrusiam sodininkui ir dar-

žininkui Andriejui Ivanovui, kolūkiečiai pasodino 250 valrių veislių obelaičių, 250 kriaušilių ir 500 krūmų juodų serbentų. Dabar naujas kolūkio sodas užima 10 ha plotą.

Verda darbas ir inspektu ūkyje. Čia išvairiomis daržinėmis kultūromis užimta 230 inspekty ūkė. 60 ūmų pasodinti agurkai. Jie jau žydi ir praslinkus 2 savai-

tėms duos pirmą derlių. Inspektuose vešliai auga svogūnų, pomidorų, veislinių kukurūzų daigai. 50 ūmų pomidorų daigai jau persodinti, paskui jie bus persodinti į atvirą gruntu.

Daržininkai tikisi gauti šiemet gerą daržoviu derlių ir duoti kolūkui dideles pajamas.

A. Rezgis

Atsiliepiant į pasvaliečių kreipimasi

Pasvalio rajono „Švyturio“ kolūkio kolūkiečių — Raudonojo Kryžiaus draugijos narių kreipimasis rado atgarsį mūsų rajono kolūkiečių tarpe. Štai, nesenai, apsvartę kreipimasi, „Tarybų Lietuvos“ kolūkio kolūkiečiai priėmė šiuo klausimu platū nutarimą. Tikslu pagerinti kolūkyje sa- nitarinę būklę, apsaugoti

kad klubų-skaityklų vedėjai kartą į mėnesį organizuoja paskaitą sanitariniais klausimais.

Pasvaliečių kreipimasi taip pat apsvartę „Lenino atminties“, Garbingo darbo“ ir klijų kolūkijų kolūkiečiai.

I. Geimanas

rajono sveikatos apsaugos skyriaus vedėjas

Pranešimas
apie Zarasų MTS traktorinių brigadų eilinės sėjos ir metinio traktorinių darbų plano vykdymą 1955 m. gegužės 20 d.

Užimtų vieta	Brigadininkų pavardės	Traktorių brigadų Nr. Nr.	Eilinė sėja	Metinis planas (per 1 mėn. arimą)	Plano išvykd. proc.
1.	L. Špakauskas	XI	24,8	15,1	
2.	S. Ignatjevas	VIII	17,3	14,3	
3.	J. Zavadskas	II	13,1	15,6	
4.	A. Navickas	I	13,0	11,0	
5.	L. Limanavičius	IX	11,3	19,0	
6.	J. Zaduška	VII	8,9	14,4	
7.	R. Rutulys	IV	5,2	15,0	
8.	V. Vinogradovas	VI	3,7	11,5	
9.	P. Junelis	V	2,5	18,1	
10.	F. Artemjevas	XII	2,1	12,3	
11.	Z. Rukštelė	X	1,7	7,9	
12.	A. Vaškevičius	III	1,7	11,3	
13.	L. Gladutis	Mel. būr.	1,7	2,3	

MTS direkcija

Pranešimas
apie Zarasų MTS traktorinkų metinio traktorinių darbų plano vykdymo eigą 1955 m. gegužės 20 d.

Užimtų vieta	Traktorinkų pavardės	Traktorių brigadų Nr. Nr.	Eilinė vieta	Traktorinkų pavardės	Traktorių brigadų Nr. Nr.
1.	Matulis	VIII	34,2	27.	Junelis
2.	S. Šaranovas	II	33,0	28.	Kuosa
3.	Paskačius	IX	32,9	29.	Nastajutė
4.	Cernovas	VII	30,2	30.	Baradinskas
5.	Sapkinas	II	28,2	31.	Filipavičius
6.	Petrauskas	IV	27,3	32.	Šumanskas
7.	Šimkevičius	VIII	22,0	33.	Čižikas
8.	Kurakinės G.	V	21,9	34.	Statavičius
9.	Kurakinės M.	IX	21,2	35.	Žvirelė
10.	Stunžėnas	V	20,3	36.	Prokofjevas
11.	Piliuškinas	XI	19,5	37.	S. Tankevičius
12.	Mazūra	VII	19,0	38.	Dalibaga
13.	Vadeša	II	18,8	39.	Glasko
14.	Kolesnikovas	IV	18,0	40.	Vaškevičius
15.	Prekelis	II	18,0	41.	Podvaiskaitė
16.	Lioresas	VI	17,7	42.	Skestočius
17.	Savičius	X	16,6	43.	Zaikovskis
18.	Dūdėnas	VII	16,6	44.	Škeirys
19.	Mazūra	XII	16,4	45.	Šablianskas
20.	Vaitkevičius	II	15,6	46.	Neverauskas
21.	Junelis	III	13,5	47.	Šakalys
22.	Sinica	IV	13,3	48.	Neverauskas
23.	Krasnovas	VI	12,9	49.	Mažeika
24.	Ignatjevas	II	11,8	50.	Mažeika
25.	Misiūnaitė	XII	11,7	51.	Bukelskis
26.	Masalskas	VI	11,7	52.	Baradinskas
	Daubaras P.	Mel. būr.	11,7	53.	Špakauskas
	Daubaras J.		11,7	54.	Kruopis
	Kumpinis		11,7	55.	Dubaka
	Kumpinis		11,7	56.	Stunžėnas
	Ivanovas		11,7	57.	Bukelskis
	Valašinskas		11,7	58.	Ovčinikovas
	Samochvalovas		11,7	59.	Užuolas
	Semionovas				